

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 468. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992356589744/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Indtil 1824 vedblev Görres overvejende at være den tysk-sindede Romantiker. Fra da af til sin Død (1848) er han Talsmand for Kirkevældens Reaktion. I *Teutschland und die Revolution* (1820) helder han allerede stærkt til Catholicismen. Han siger her: «Med Reformationen indtraadte det andet Syndefald». Som Historiker fordybede han sig i Studiet af Middelalderen, og han begyndte nu med at ære Præsteherrredømmet som den eneste Magt, der kunde sætte en forsvarlig Dæmning mod Enevælden til Bedste for Folkenes Frihed. Snart gik han under Brentanos og Franz Baaders Indflydelse over til Troen paa Syner og stemtes helt kirkeligt. Clemens Brentano gjorde netop dengang som i Oldtiden Apollinaris af Tyana Indtryk paa en Slægt, der var modtagelig for teosofisk Overspændthed. Det var det Tidspunkt, hvor Fru de Krüdener stiftede den hellige Alliance.

Allerede 1826 betegnede Joseph de Maistre Görres paa Grund af Bogen *Der Kampf der Kirchenfreiheit mit der Staatsgewalt in der katholischen Schweiz* som den Mand, der først havde kæmpet genialt og retfærdigt for den katolske Kirke og dog paa djærvere og mere rystende Mæde end det nogensinde før var sket. En saadan Ros fra saadanne Læber vejer tungt; den betyder desuden, at vi staar ved den Grænseløje, hvor den tyske Romantik glider over i det franske, alment europæiske Bagstræv.

1827 fulgte det som Forarbejde til *Mystiken* interessante Skrift af Görres *Emanuel Swedenborg, hans Visioner og hans Forhold til Kirken*.

Da Clemens Brentano 1833 flyttede til München, hvor ogsaa Görres havde taget Ophold, mødte de gamle Venner fra Skoletiden hinanden igen. Brentano's Indflydelse paa Görres var ikke ringe; den første var nu fuldstændig gaaet op i Overtro; selv Schellings nye Aabenbarings Filosofi var han ikke himmelvendt nok. Da unge Teologer en Dag talte om den, udbød Brentano: «Gaa De væk med Deres Ros; en Draabe Vievand er mig kærere end den hele Schellingske Filosofi.» Han havde bragt alle sine Optegnelser angaaende Catharina Emmerich's Syner og efter hendes Meddelelser med til München; Evangelierne behøvede han ikke mere; om Kristi Udsagn og Rejser vidste han gennem Seerinden mere end den hellige Skrift. Endog et Landkort over Palæstina havde Helgeninden aabenbaret ham. I denne Brentano's Kres af Mirakler og Myter blev Görres nu